

57

Forslag til lov

om

ændringer i folkeforsikringsloven for så vidt angår invaliditetsbegrebet m. v.

(Fremsat i folketinget den 24. november 1949 af socialminister *Strøm*).

§ 1.

I lov nr. 182 af 20. maj 1933 om folkeforsikring med senere ændringer, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 176 af 15. april 1948, foretages følgende ændringer:

Til § 1.

§ 1, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

„For personer under 65 år giver denne forsikring ret til en *invaliderende*, for så vidt den forsikredes erhvervsevne ifølge kendelse af invalideforsikringsretten må anses for betydeligt nedsat, jfr. § 38, stk. 1, eller, for så vidt de herfor fastsatte særlige betingelser er til stede, til den i § 62 omhandlede ydelse.“

Til § 38.

Stk. 1 affattes således:

„Den nedsættelse af erhvervsevnen, som ifølge § 1 er en betingelse for, at den forsikrede kan opnå *invaliderende*, foreligger, når den forsikredes erhvervsindtægt ved en til hans kræfter og færdigheder svarende beskæftigelse, der under billigt hensyn til hans uddannelse og tidligere virksomhed samt til de foreliggende arbejdsmuligheder m. m. kan forlanges af ham, må forventes at ligge betydeligt under det, som legemlig og åndelig sunde personer med lignende uddannelse og i samme egn plejer at fortjene ved arbejde.“

Til § 40.

I stk. 1 ændres det sidste ord „tillæg“ til „bistandstillæg“.

I stk. 2 udgår sidste punktum.

Stk. 3 affattes således:

„Bevirker invaliditeten, at invaliden stadig må have personlig bistand af andre, eller består invaliditeten i blindhed eller stærk svagsynethed, vil der til det i stk. 2 nævnte tillæg yderligere være at føje et bistandstillæg på henholdsvis 612 kr., 576 kr. og 528 kr.,